

Ændringsforslag, og jeg er ikke bleven rokket i min Overbeviisning ved den ærede Justitsministers Udtalelser. Det er meget muligt, at det er, som Ministeren erklærede, det naturlige Løsgængerl., der straffes efter denne Paragraph, men jeg seer ikke, det er nødvendigt i denne Henseende at udvide Straffelovene. Den ærede Minister beviste ikke Betydningen eller Nødvendigheden af § 1, og det kan umuligt bevises derved, at Ministeren siger, at § 2 er farligere end § 1. Jeg maa paa det Bestemteste modsigte den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), naar han vil give Ændringsforslagene det Udseende, som om deres Antagelse vilde lægge Dvrighedsmagten Hindringer i veien. Bestemmelserne i § 1 have, efter hvad der erkjendes af de Allerfleste, ikke eksisteret før, Dvrighedsmagten taber altsaa Intet ved, at denne Paragraph gaaer ud; thi den har efter de Flestes Mening ikke havt den Myndighed, der ligger i Paragraphen, og hvad § 2 angaaer, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) aldeles overseer, at der kan skjælnes og hos os skjælnes imellem det executive og det dømmende Politi. Jeg kan meget vel erklære mig enig med den ærede Rigsdagsmand i, at den vilkaarligste Politimester kan være den bedste, men denne Sætning vil jeg kun understøtte, naar der tales om det executive, men derimod ikke, naar der er Tale om det dømmende Politi, og det er kun den dømmende Politimyndighed, som kommer frem igjennem denne Lov, og det er en ganske anden Myndighed end den executive Politimagt. Men selv om nu disse Ændringsforslag til § 2 vedtoges, veed jeg ikke, hvilken Myndighed Politimagten eller Dvrigheden derved vilde miste. Det paaviste den ærede Rigsdagsmand heller ikke; han erklærede tværtimod, at disse Ændringsforslag kunde i og for sig være berettigede. Det er muligt, at der

kan være Politimestre, der ikke forstaae at bruge denne Lov eller ville bruge den altfor meget, men det Samme har fundet Sted hidtil, og det troer jeg ikke kan være nogen Indvending imod at give en Løsgængerlov, naar den er fremlagt her til Vedtagelse, en saadan Skikelse, at den indeholder Sikkerhedsmidler for den personlige Frihed. Efter mit Ændringsforslag til § 2 — det gjentager jeg — er Enhver, der faaer et Tilhold, pligtig til at adlyde det, indtil det ved Dom er underkjendt, og en god og billig Politivrighed kan aldrig lide Skade ved, at Domstolene sige, at den eller den Kjendelse faar tilstrækkelig Grund; det maa jeg idetmindste ansee for aldeles afgjort, og jeg kan ikke troe, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) hvis det timedes ham, at han kom til at leve under en vilkaarlig Politimester, der hvert Dieblis tilfagde ham til at møde om ingen Verdens Ting, og derved tvang ham til at rejse et Par Mil frem og tilbage, og naar han ikke kom, idømte ham Døder, da vilde sige: Den Politimester — det er dog den bedste Politimester, jeg endnu har havt. Jeg betragter ethvert Lovforslag, der kommer frem som en Forbedring i den tidligere Straffelovgivning, saaledes, at man ogsaa derigjennem maa søge at sikke de Personers naturlige Rettigheder, som meest ere Gjenstand for Lovens Anvendelse.

Formanden: Der er ikke flere Talere indtagne.

M. Sager: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: I Henhold til, hvad jeg før yttrede, maa jeg da foreslaae Afslutning af Forhandlingerne.

M. Sager: Saa fravalder jeg Ordet.